

110284

Overvåkingen

Hvem bør be om unn- skyldning?

Av Arne Roll, Alicante, p.t. Oslo

På rekke og rad står i dag ledere for venstrevridde partier frem og forlanger anger og ruese og full unnskyldning fra det samlede Arbeiderparti fordi Overvåkingen gjorde sin plikt da venstrevridde infiltrerte hver organisasjon, hver arbeidsplass og til sist gjorde statskupp i land etter land utenfor vår stuedør.

Kom ikke og fortell at verdens verste diktaturer, Stalin- og Mao-diktaturene, bare må møtes med demokratiske metoder, det vil si selvpåknyttede bind for øynene.

Kom ikke og si at «kultur»-organisasjoner, slike som Norsk-Sovjetrussisk Samband, var uten interesse for Kreml i Kremls desperate forsøk på å vinne først europaherredømme, så verdensherredømme for proletarietets (les: Kremls) diktatur. Jeg var selv i mange år sekretær i dette sambandet i Narvik. Jeg vet hva jeg snakker om. Jeg vet hvilke besøk vi hadde hjemme til overnatting, KGB og spionververe, som si-

den ble avslørt med store overskrifter i Aftenposten (professor Vladimir Jakob, Moskva). Jeg var medlem av NKP til 1965. Flertallet så det mer opportunt å være medlem av Finn Gustavsens parti med samme mål for øye: Hjelpe Sovjet med føtter, hender, munn og tanke. Overvåkingen var høyst nødvendig.

Vi kan i dag puste fritt i Norge. Det er ikke takket være menn som Gustavsen og NKP-medlemmer. De som bør besinne seg og gå litt stillere i dørene, er vi som åpent og skjult arbeidet for Kremls sak – og som under opphold i Sovjet (jeg helt til Stalingrad og Kaukasus) ble tilbørlig lønnet med kost og losji. Jeg var ikke spion. Det Kreml mest trengte, var påvirkere og underskriftsammlere.

Det er vi, VI, venstrevridde som i dag skal besinne oss og be om unnskyldning, ikke Gro eller Jagland. Det er i tre retninger vi tidligere venstregale skal bøye vårt hode og takke dypt for at vi i dag kan puste fritt: 1) En dyp takk til CIA og de europeiske hemmelige tjenester. 2) En dyp takk til Churchill, som først så hva som lå i Sovjets digre statseblem foran på alle lokomotiver i Sovjet: Hammer og sigd over den hele globus. 3) En dypeste takk til Reagan, som fra 1980 var den som styrtet det ondeste av alle onde imperier: Han så nemlig at kommunister kun begriper ett språk: maktspråket og de hemmelige tjenester.

Jeg fikk til slutt, inne i Sovjet, allerede før 1965 sett nok til at tårer tok meg og jeg ble en kristen, men forble en elsker av det lidende, naïve russiske folk.

Aldri kan vi venstreradikale få sonet den katastrofe vi bragte over det arme russiske folk: Som heilagjeng innbilte vi dem at de var på rett vei. I dette intelligente, men hjelpeløst naive folk, ikke ulikt sentralafrikanere, sementerte vi venstreradikalere hver dag den eldgamle russiske forestilling om Velikaja Rus som «Messias», verdens frelser, dvs. at det russiske folk skulle redde verden fra kapitalismens åk, og som Kristus burde de i sine rustningsfabrikker gi siste blodsdråpe til denne edle oppgave (Den russiske Messias-forestilling). Uhyggelig.

Vår skyld er så stor på venstresiden at det kvalmer meg her i Spania å se norske venstrepolitikere stå som seierherrer med brede glis på TV og forhåne vårt overvåkingspoliti. Bøy dere i skam!

Aftenposten

Lørdag 18. mai 1996